

SALUUT!

LESMAP

Droomedaris-Rex
Mellaertsstraat 16
2140 Borgerhout

SALUUT!

is een voorstelling met Sophie Derijcke, Saskia Thijs en Trijn Janssens

tekst:	Michael De Cock
regie:	Nathalie Lepage
spel:	Sophie Derijcke
poppen:	Saskia Thijs
muziek:	Trijn Janssens
kostuums:	Anna Seniow
decorontwerp:	Wout Janssens
verkoop:	Collageproducties www.huubcolla.be

Saluut! is een productie van Droomedaris-Rex, i.s.m. Miracula vzw en 't ARSENAAL.

Wat met deze lesmap?

*“Wat is het precies om iemand te missen?” vroeg ik mij af.
“Dat is moeilijk uit te leggen,” zei oma Roos zacht.
“Een beetje alsof er iemand met een heel klein mes gaatjes in je hart prikt.”
“Dat moet verschrikkelijk veel pijn doen.”
“Doet het ook,” zei ze.*

– fragment uit *Saluut!* –

Saluut! gaat over een thema dat ieder mens kent, en waar ieder mens vroeg of laat mee geconfronteerd wordt. Hoe klein of groot, oud of jong hij ook is. Mensen die sterven, en geliefden die achterblijven...

Wat moet je met herinneringen als iemand gestorven is? En wat betekent het om iemand te missen. In **Saluut!** trachten een actrice, een poppenspeelster en een muzikante (drie moeders) een antwoord te formuleren op die vragen.

Kinderen gaan anders om met de dood dan volwassenen, maar vaak gaan ze er wijzer mee om dan wij – volwassenen – vermoeden. En kunnen zij ook meer aan dan wij vermoeden.

Deze korte lesmap geeft een aantal tips om – na de voorstelling, met de leerlingen over het thema van gedachten te wisselen. Het zijn slechts een aantal tips. Wij zijn er zeker van dat jullie zelf nog veel andere ingangen in deze voorstelling kunnen vinden.

Vragen en suggesties die aan de hand van de voorstelling kunnen gesteld worden

Met **Saluut!** maken Sophie Derijcke, Saskia Thijs, Trijn Janssens en Nathalie Lepage een voorstelling over afscheid nemen. Een voorstelling over sterven, maar ook over het leven. Over loslaten, en nooit meer vergeten.

Sophie Derijcke is actrice, Saskia Thijs poppenspeelster en Trijn Janssens muzikante. Ze werken als sinds jaar en dag als professioneel kunstenaar. Voor deze productie slaan ze de handen in elkaar in een disciplineoverschrijdend project.

Elk vanuit hun eigen discipline zochten de drie makers hoe ze aan de slag konden met de tekst en het thema.

*Mijn oma is stokoud, piepklein, en verschrikkelijk verward.
Als ik de vingers van mijn hand uitstrek,
kan ik ze tussen mijn duim en wijsvinger kan houden.
Zo klein is ze.
Geloof je me niet?
Toch is het zo.*

– fragment uit Saluut! –

In het verhaal gaat het over een oma die kleiner wordt. Waarom worden oude mensen alsmaar kleiner, vraagt de verteller zich af. Pas op het einde krijg je het antwoord: om in het hart te komen wonen van het kind dat achterblijft.

Deze metafoor wordt in **Saluut!** prachtig vormgegeven door de poppen van Saskia Thijs. Zo zie je immers niet één oma-pop, maar verschillende die telkens kleiner en kleiner worden.

TIP EN VRAAG:

Wat hebben de kinderen zien veranderen aan de poppen, en waarom gebeurde dat?

Oma en opa

In vijftien korte hoofdstukken wordt uitgelegd hoe oma eerst haar man verliest en hoe ze omgaat met dat verdriet. Opa was matroos, en heel vaak vertrok hij voor lange reizen op zee. Dan miste oma Roos opa. Maar bij iedere reis wachtte ze hoopvol op zijn thuiskomst. Tot op een dag opa sterft, en ze nooit meer op hem kan wachten.

*Maar toen ging opa dood.
En het was er zo stil, in het huisje bij het water dat oma er eenzaam werd.
Je kon er niets horen. Alleen het tikken van de klok.
Ze was er vaak genoeg alleen geweest, als opa op reis was.
Maar de gedachte dat ze in het huisje in de brede bocht bij de rivier
nooit meer op opa kon wachten, vond oma Roos eng.*

*Alles deed haar aan opa denken.
Het bed, waar ze zo lang samen hadden in gelegen.*

*De klok aan de muur.
De schoenen in de kast.
De sokken in de lade.*

Daarom ging oma er weg.

– fragment uit Saluut! –

VRAAG VOOR DE KINDEREN:

*Wie van hen heeft zijn oma en opa nog?
Bij wie is er al iemand gestorven? Hoe ging dat?
Zijn ze misschien naar de begrafenis geweest?
Is oma of opa nadien in hetzelfde huis blijven wonen?*

Een nieuw huis

Als opa gestorven is, verhuist oma naar een flatgebouw. Daar wonen nog een boel mensen. De akelige meneer Tak, maar ook meester Bert, die verliefd is op Rijn, en die trouwen, en een kindje kopen...

Oma woont op de bovenste verdieping. Onder haar woont meester Bert, en meneer Tak, en helemaal onderaan woont mevrouw Ria, van de bloemenwinkel.

Toen opa pas gestorven was, kwam oma een paar dagen bij ons logeren.

*Ze had twee koffers bij.
In de ene zaten kleren, in de andere zat verdriet.*

*De kleren legt ze in de kast.
De koffer met verdriet zet ze naast de kast bij het bed.*

– fragment uit Saluut! –

VRAAG:

*Noem op wie er allemaal in het huis van oma Roos woont.
Wat zouden de kinderen in de koffer van verdriet steken?*

De andere personages: Meester Bert, Rijn, meneer Tak, en Ria

Meester Bert is verliefd op Rijn. In het begin van het verhaal zit hij altijd met zijn neus in de boeken. Maar eens hij verliefd wordt, let hij alleen nog maar op Rijn. Ze zijn verliefd op elkaar en kopen een kindje. Meester Bert en Rijn zijn symbool voor het nieuwe leven in **Saluut!**. Het nieuwe leven hoort immers evenveel bij het leven als de dood en het afscheid van oude mensen.

*Boven meneer Tak, woont meester Bert.
In het begin zei meester Bert niet veel.
Hij zat altijd met zijn neus in de boeken.
Maar toen werd hij verliefd op Rijn.
En toen zag hij zijn boeken niet meer staan.
Sindsdien loopt hij fluitend door de gangen van het bloemenhuis.*

– fragment uit Saluut! –

VRAAG:

Kennen ze zelf een verliefd koppel?

Een koppeltje dat zelf kinderen kocht?

Zijn ze zelf al wel eens verliefd geweest?

Meneer Tak is een strenge man die beneden in het trappenhuis woont. Hij is vaak boos en altijd streng. Toch komt ook hij op bezoek op het feest van oma.

Onderaan in het trappenhuis/bloemenhuis woont Ria...

VRAAG:

Waarom zijn bloemen voor oma zo belangrijk?

Hoe oma Roos meer en meer begint te vergeten...

Oma Roos wordt alsmaar verwarder en verwarder... en kleiner en kleiner... Het kleine meisje begrijpt niet waarom dat gebeurt.

Toen ik weer bij oma op bezoek ging zat ze in de zetel voor het raam naar buiten te kijken.

Zo zit ze haast elke dag. In de zetel, bij het raam.

Ze zag er weer wat kleiner uit dan de dag voordien.

“Ik voel me als een kaars,” zei ze.

“Ik word alsmaar kleiner, tot ik er op een dag niet meer zal zijn.”

– fragment uit Saluut! –

VRAAG:

Kennen de kinderen zelf oude mensen die soms al eens iets vergeten, of die echt zo verward zijn dat ze niet meer voor zichzelf kunnen zorgen?

Oma gaat dood...

*Het was een kille dag in de herfst.
En de wind trok piepend tussen deuren en ramen.*

*Of nee.
Het was een ijskoude winterdag.
Het sneeuwde, en het ijs op de rivier kraakte.*

*Nee.
De lente brak door de dag dat mijn oma stierf.
Bloemen schoten uit hun knoppen.*

*Wat zeg ik?
Het was zomer. De zon straalde over velden en weiden.*

– fragment uit Saluut! –

VRAAG:

Uiteindelijk gaat oma dood. Piepklein is ze intussen geworden. Waarom werd ze zo klein?

Het is niet leuk als mensen doodgaan. Wie achterblijft heeft veel verdriet... Maar op een dag gaan alle mensen dood. Kan de dood ook mooi zijn?

VRAAG:

*Is het meisje verdrietig op het einde van de voorstelling?
En is er iets wat dat verdriet beter te dragen maakt?
Iedereen draagt mensen in zijn hart mee...
Welke lieve mensen dragen de kinderen in hun hart?*

TER AFRONDING:

*Wat vonden ze het allermooiste moment in de voorstelling?
Welk het leukste?
Welk het meest trieste?
Welk liedje vonden ze mooi?
Op welke manier werd door de poppenspeelster de stad voorgesteld? ...*

Wij wensen jullie een intense, fijne en mooie theatervoorstelling toe.

Laat ons gerust weten wat jullie er van vonden...
Jullie mening is belangrijk voor ons.

DROOMEDARIS-REX
Mellaertsstraat 16
2140 Borgerhout

Reacties, vragen, lof en klachten kunnen gestuurd worden naar:
michael.decock@telenet.be